

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618201526
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618201526.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej v právnej veci žalobkyne Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: O. V. XX, XXX XX Z. G. T., zastúpenej JUDr. Michal Matala, advokát, so sídlom: M. Rázusa 19, 984 01 Lučenec proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom: Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom: Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 795,55 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/61/2018-146 zo dňa 8.januára 2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/61/2018-146 zo dňa 8.januára 2019 v napadnutej prvej výrokovej vete v časti, ktorou bola žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni sumu 795,--Eur potvrdzuje.

II. V napadnutej prvej výrokovej vete v časti, ktorou bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 795,55 eur od 8.3.2018 do zaplatenia mení tak, že žalobu zamietá.

III. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/61/2018-146 zo dňa 8.januára 2019 v napadnutej druhej výrokovej vete potvrdzuje.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 795,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 795,55 Eur od 8.3.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrokovou vetou rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 5.4.2018 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 795,55 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 14.12.2017 okolo 20.00 h viedol vodič R. U., nar. XX.XX.XXXX motorové vozidlo značky Z. W. s evidenčným číslom V., držiteľkou a vlastníčkou ktorého je žalobkyňa, za obcou O. v smere do Z. C., pričom v dôsledku zrážky so zverou došlo k poškodeniu motorového vozidla žalobkyne. Škodová udalosť bola oznámená Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Dolná Strehová, o čom bol vyhotovený záznam o preverení oznámenia - škodovej udalosti. Škodová udalosť si na motorovom vozidle žalobkyne vyžiadala opravu motorového vozidla, ktorá bola realizovaná tzv. rozpočtom nákladov

na opravu, vypracovaným žalovanou. Kalkulácia nákladov na opravu rozpočtom bola vo výške 995,55 Eur. Držiteľka motorového vozidla mala uzatvorené pre prípad škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla povinné zmluvné poistenie u žalovanej pod číslom poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX, ktorého súčasťou je aj verejný prísľub žalovanej, že poskytne poistné plnenie v prípade poškodenia alebo zničenia vozidla následkom stretu so zverou. Žalovaná napriek oznámeniu poistnej udalosti poisteným odmietla uhradiť žalobkyňi poistné plnenie z verejného prísľubu, ktorý je súčasťou povinného zmluvného poistenia, s tým, že v danej veci neboli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia z verejného prísľubu pri poškodení alebo zničení vozidla následkom stretu so zverou na poistenom motorovom vozidle. Podľa vyjadrenia žalovanej poistený mal porušiť svoju povinnosť podľa bodu (viii) verejného prísľubu - v prípade vzniku škodovej udalosti má poistený povinnosť hlásiť zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu policajného zboru SR a umožniť zaevidovanie, zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti. Žalobkyňa s takýmto záverom žalovanej nesúhlasila a žalobou si uplatňuje náklady na opravu motorového vozidla rozpočtom vo výške 995,55 Eur, znížených o dojednanú spoluúčasť vo výške 200,--Eur, t. j. 795,55 Eur. Spolu s istinou si uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5% od 8.3.2018, keďže vyšetrenie poistnej udalosti zo strany žalovanej bolo ukončené najneskôr dňom 7.3.2018.

3. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že strany sporu platne uzavreli Zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorá je svojim charakterom zmluvou spotrebiteľskou. Verejný prísľub sa týka žalobkyne ako spotrebiteľky, ktorá uzavrela so žalovanou poistnú zmluvu, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, preto aj preň platia výkladové pravidlá v zmysle § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu je preto predmetný spor sporom spotrebiteľským podľa § 290 CSP a vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ako spotrebiteľka je v konaní zastúpená advokátom, podľa § 291 ods. 3 CSP stráca postavenie slabšej strany sporu.

4. Žalovaná v konaní namietla aktívnu legitímáciu žalobkyne na podanie žaloby s odôvodnením, že v čase vzniku škodovej udalosti žalobkyňa nebola vlastníčkou ani držiteľkou motorového vozidla, na ktorom škoda vznikla s tým, že škoda vznikla vlastníčkovi V. M.. Súd skúmal vecnú aktívnu legitímáciu žalobkyne v prejednávanej spore a dospel k záveru, že nie je preukázané, že žalobkyňa nie je nositeľom nároku voči žalovanej, ktorý uplatnila žalobou. Žalobkyňa preukázala uzavretie kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bolo predmetné motorové vozidlo Z. W.. Žalobkyňa vylúčila, že uzavretá kúpna zmluva by mala spadať pod režim slovenského právneho poriadku a uviedla, že táto sa spravuje právnym poriadkom miestna uzavretia kúpnej zmluvy, teda Y. právom. Žalovaná namietala, že pravdepodobne aj vo Y. spôsobuje absencia kúpnej ceny v kúpnej zmluve absolútnu neplatnosť právneho úkonu, resp. takáto zmluva nie je zmluvou kúpnu. Súd uviedol, že zmluvné strany v rámci kontraktčného procesu nepristúpili k dohode o voľbe rozhodného práva podľa čl. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17.6.2008, takáto dohoda nevyplýva ani z uzavretej zmluvy. Pokiaľ žalovaná uviedla, že pravdepodobne aj vo Y. spôsobuje absencia kúpnej ceny v kúpnej zmluve absolútnu neplatnosť právneho úkonu, resp. takáto zmluva nie je zmluvou kúpnu, súd konštatoval, že si žalovaná nespĺnila ani povinnosť tvrdenia, a v tomto smere neunesla dôkazné bremeno. Súd mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by kúpna zmluva zo dňa 25.8.2017 bola neplatná alebo že žalobkyňa v čase nehody nebola vlastníčkou motorového vozidla. K listinným dôkazom predloženým žalovanou ohľadne bezúspešnej lustrácie žalobkyne v evidencii motorových vozidiel, ktorá mala preukázať, že žalobkyňa nie je vlastníčkou ani držiteľkou vozidla, súd uviedol, že motorové vozidlo je huteľná vec, jeho vlastníctvo sa nadobúda tradíciou, na jeho nadobudnutie nie je potrebné rozhodnutie štátneho orgánu ani zápis príslušnej evidencie. Ten má v prípade motorového vozidla iba evidenčný charakter, nie konštitutívny účinok. Na to, kedy žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k motorovému vozidlu nemá vplyv ani okolnosť, že v evidencii motorových vozidiel Okresného dopravného inšpektorátu Lučenec je žalobkyňa vedená ako vlastníčka motorového vozidla až odo dňa 16.7.2018. Tento údaj len vyjadruje, kedy bolo vozidlo evidované v SR.

5. Súd ďalej uviedol, že verejným prísľubom v danom prípade malo dôjsť k rozšíreniu poistného krytia o krytie škody na poistenom vozidle následkom stretu so zverou. Základným predpokladom vzniku nároku z verejného prísľubu je teda vznik škody na poistenom motorovom vozidle. Z vykonaného dokazovania podľa názoru súdu nepochybne vyplýva, že medzi žalobkyňou a žalovanou vznikol uzatvorením poistnej zmluvy zo dňa 23.8.2017 poistný vzťah, ktorého predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenou prevádzkou predmetného motorového vozidla a tiež je nepochybné, že daný poistný vzťah existoval už v čase vzniku škody na motorovom vozidle žalobkyne, ktorá vznikla dňa 14.12.2017.

Žalovaná listom zo dňa 7.3.2018 oznámila žalobkyni, že neboli splnené podmienky pre poskytnutie poistného plnenia z verejného prísľubu, pretože žalobkyňa nesplnila svoju povinnosť z verejného prísľubu hlásiť zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu Policajného zboru SR a umožniť zaevidovanie a zdokumentovanie miesta vzniku udalosti, za ktorú si bude uplatňovať poistné plnenie z verejného prísľubu. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vodič motorového vozidla R. U. dňa 14.12.2017 o 19.58 h oznámil škodovú udalosť, ku ktorej došlo na ceste I/75 pred obcou O. v smere do Z. C. policajnému zboru. O 20.18 h bolo oznámenie škodovej udalosti na mieste nehody preverené Obvodným oddelením policajného zboru Dolná Strehová, o čom bol spísaný záznam č. ORPZ - VK - OPDP4-82-050/2017. Z uvedeného je nepochybne zrejmé, že podmienka verejného prísľubu, ktorú žalovaná namietala bola zo strany žalobkyne splnená. Podľa názoru súdu nemôže byť na ťarchu žalobkyne, že príslušný útvar policajného zboru záznam o nehode neopatrili úradnou pečiatkou alebo že je jeho pečiatka nečitateľná alebo že príslušníci policajného zboru, ktorý sa na miesto škodovej udalosti dostavili, odmietli vodičovi vydať záznam o jej preverení a nevyhotovili fotodokumentáciu škodovej udalosti. Žalobkyňa žalovanej na výzvu, aby uviedla, ktorý policajný zbor nehodu šetril oznámila „Dopravný inšpektorát Veľký Krtíš“ a následne aj doložila správu od polície, teda jej nemožno vyčítať, že by s poisťovňou nespôlpracovala. Potom, čo žalovaná disponovala správou o škodovej udalosti od polície, vyzvala dňa 18.5.2018 žalobkyňu na oznámenie bankového spojenia na zaslanie poistného plnenia. Uvedený postup podľa názoru súdu evokuje, že žalovaná mala v úmysle žalobkyni plniť. Následne však požiadala o posúdenie možnosti vzniku škody pri tejto škodovej udalosti spoločnosť Slovexperta, ktorú vykonal kontrolór jej špeciálneho oddelenia T. Y. K., zo záverov ktorého vyplývala, že poškodenie na motorovom vozidle nemohlo vzniknúť v uvedenom čase a rozsahu ako uvádza poškodený, ale vykazuje známky staršieho poškodenia.

6. Uvedený postup žalovanej, ktorý predchádzal podaniu žaloby na súd sa javí súdu ako účelový, jednoznačne smerujúci k vybaveniu škodovej udalosti bez poskytnutia škodového plnenia a rovnako tak súd hodnotí aj predložené odborné stanovisko spoločnosti Slovexperta, ktoré bolo vypracované až sedem mesiacov po škodovej udalosti dňa 17.7.2018, t. j. aj po začatí súdneho konania, a to len na podklade fotodokumentácie motorového vozidla, pričom svedok T. Y. K. priznal, že motorové vozidlo sám neobhliadol (vzhľadom na časový odstup a medzitým vykonanú opravu vozidla, to už ani nebolo možné) a s technikom, ktorý vykonal obhliadku, resp. doobhliadku motorového vozidla nekomunikoval. Napriek skutočnosti, že v odbornom stanovisku s istotou určil, že poškodenie nemohlo vzniknúť v uvedený čas, pričom dobu vzniku poškodenia pri výsluchu na pojednávaní odhadol na zimu predtým, teda asi rok pred škodovou udalosťou, na pojednávaní neskôr svoje vyjadrenie korigoval, keď pripustil, že vplyvom klímy, prostredia, morskej vody mohlo k poškodeniu dôjsť aj neskôr, pričom uviedol „letné obdobie“. Mal za to, že prasknutie nárazníka a poškodenie snímača mohlo vzniknúť pri náraze zvieratá alebo aj iného predmetu s výškou do 40 cm alebo pri parkovacom manévri. Svedok tiež pripustil že na vozidle bola nejaká srst', uviedol však, že táto nemôže pochádzať zo živého zvieratá, pričom k tomuto záveru dospel na základe fotografie poškodeného vozidla. Predmetné stanovisko spoločnosti Slovexperta súd nepovažoval za dostatočne hodnoverný dôkaz, z ktorého by bolo možné s určitosťou vyvodit', ako k poškodeniu vozidla došlo, resp., že k nemu nedošlo tak, ako opísala žalobkyňa. Znalecké dokazovanie na zistenie výšky škody a posúdenie mechanizmu jej vzniku, ktorým by bolo možné tieto skutočnosti objektívnym spôsobom preukázať, žiadna zo strán sporu nenavrhol. Poznamenal, že samotná skutočnosť, že na mieste škodovej udalosti sa nenašlo zranené, resp. usmrtené zviera, nie je podľa názoru súdu dôkazom svedčiacim o tom, že k udalosti nemohlo dôjsť tak, ako ju opísal svedok R. U..

7. Súd mal za to, že k nehode došlo, žalobkyňa splnila podmienky verejného prísľubu na krytie škody následkom zrážky so zverou, preto má právo na poskytnutie plnenia zo strany žalovanej.

8. Súd ďalej uviedol, že obranu žalovanej, podľa ktorej žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že škoda jej skutočne vznikla a v akej výške, súd hodnotí ako účelový, navyše spochybňujúcu vlastné vyčíslenie nákladov na opravu poškodeného vozidla poisťovňou, teda vlastné vyčíslenie škody. Žalobkyňa síce v konaní predložila len dôkazy preukazujúce úhradu ceny vykonanej opravy v sume 130,36 Eur, ale vzhľadom na okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby na súd, kedy samotná žalovaná bola uzročená s postupom likvidácie škody rozpočtom, pričom výšku nákladov sama stanovila na sumu 995,55 Eur, bol súd toho názoru, že žalobkyňa vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti nemusela držať doklady preukazujúce úhradu nákladov na opravu vozidla (čím sa prakticky pre účely súdneho konania dostala do dôkaznej núdze). Ak žalovaná spochybňuje vznik a výšku škody

na strane žalobkyne s odvolaním sa na absenciu účtovných dokladov, ktoré by preukazovali vykonanie opravy, takéto konanie žalovanej súd hodnotil ako hraničiace s rozporom s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené bol súd toho názoru, že pokiaľ ide o výšku uplatňovného nároku, má žalobkyňa nárok na úhradu nákladov na opravu motorového vozidla rozpočtom vyčíslených poisťovňou a znížených o dojednanú spoluúčasť, teda na sumu 795,55 Eur.

9. Spolu s istinou súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5% z priznanej sumy odo dňa 8.3.2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po ukončení šetrenia poisťnej udalosti, ktoré bolo žalobkyni oznámené listom zo dňa 7.3.2018.

10. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a žalobkyni ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

11. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá uviedla, že odvolanie podáva podľa § 365 ods. 1 písm. h/, f/ CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

12. Pokiaľ ide o otázku aktívnej legitímácie žalobkyne, má žalovaná za to, že súd sa s touto otázkou nesprávne vysporiadal. Žalobkyňa v čase vzniku poisťnej udalosti nebola vlastníkom predmetného OMV. Podľa Osvedčenia o evidencii č. X. predloženého žalovanej dňa 18.12.2017 vlastníkom tohto OMV bol pán V. M., občan Y. republiky, žalobkyňa nebola v čase škodovej udalosti ani držiteľom OMV, ani jeho majiteľom. Škoda nevznikla žalobkyni, ale vlastníkovi vozidla, teda V. M.. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na ust. § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že poisťnou zmluvou bol poistený majetok spoločnosti V. M. ako vlastníka OMV, a z tohto dôvodu je aktívne legitimovaný na podanie žaloby na zapltenie poisteného plnenia práve vlastník, nie však žalobkyňa (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/380/2012 zo dňa 29.11.2012, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/198/2007 zo dňa 30.9.2008). Žalovaná dala do pozornosti aj nález Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2014 sp. zn. III.ÚS 266/2014-27.

13. S názorom súdu, že je možné považovať Verejný prísľub žalovanej zo dňa 30.10.2016 za jednostranný právny úkon, ktorý v danom prípade má charakter spotrebiteľskej zmluvy žalovaná nesúhlasí, verejný prísľub je jednostranný právny úkon vyhlasovateľa vyhlasovaný verejne, a to poisťencom žalovanej, ktorí uzatvorili so žalovanou poisťnú zmluvu, ktorej predmetom je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou motorového vozidla. Základným predpokladom vzniku práva na poistné plnenie z tohto verejného prísľubu je existencia zmluvy o PZP a splnenie podmienok verejného prísľubu podľa jeho bodov (i) až (ix). Už z povahy verejného prísľubu ako jednostranného právneho úkonu je zrejmé, že v žiadnom prípade nespĺňa náležitosti verejnej zmluvy v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o jednostranný právny úkon a nie o zmluvu ako dvojstranný právny úkon. V prípade, ak by žalobkyňa aj bola v predmetnej veci aktívne vecne legitimovaná, žiadnym spôsobom nepreukázala, že by k škodovej udalosti skutočne došlo takým spôsobom, akým to žalovanej deklarovala, teda zrážkou so zverou, pričom podľa zistení žalovanej počas šetrenia škodovej udalosti bolo motorové vozidlo žalobkyne poškodené už pred touto údajnou škodovou udalosťou. Žalovaná má za to, že žalobkyňa neuniesla svoje dôkazné bremeno, ktoré ju pri uplatňovaní poistného plnenia v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. zaťažuje, podľa ktorého má poškodený právo uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

14. Žalovaná poukázala na výpoveď T. K. na pojednávaní dňa 11.12.2018 ako aj na predložený listinný dôkaz vypracovaný T. Y. K., odborným kontrolórom spoločnosti Slovepoxperta, s.r.o. Tiež poukázala na výpoveď svedka R. U. na pojednávaní dňa 14.11.2018, z ktorých výpovedí vyplýva, že žalobkyňa ako aj svedok R. U. si boli vedomí možného zaoxidovania niektorých častí predmetného OMV, resp. korózie niektorých častí. V čase nadobudnutia vozidla zo strany žalobkyne žalobkyňa ako aj svedok nemuseli o poškodení dištančného radaru vplyvom klimatického podnebia, resp. z iného dôvodu vedieť, uvedené poškodenie je tak skrytou vadou predmetného OMV, za ktoré žalovaná nemôže niesť žiadnu zodpovednosť. Namietala, že s výpoveďou T. K., ako aj predloženými listinnými dôkazmi sa súd žiadnym

spôsobom nevysporiadal a žalovaná považuje preto rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné a je toho názoru, že žalobkyňa do dnešného dňa nepreukázala svoj nárok na náhradu škody v zmysle ust. § 15 zákona o PZP. Žalovaná má za to, že žalobkyňa nepreukázala, že skutočná výška škody, ktorá vznikla na predmetnom OMV bola v sume 795,55 Eur. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nakoľko si v likvidačnom konaní žalobkyňa uplatnila náhradu škody formou rozpočtu, nebola povinná predkladať dôkazy preukazujúce výšku skutočnej škody na OMV, pričom obranu žalovanej v tejto súvislosti súd vyhodnotil ako účelovú. Žalobkyňa ako strana sporu, ktorá sa domáha svojich práv, t. j. poistného plnenia je povinná preukázať oprávnenosť svojho nároku, a to čo do výšky aj dôvodu. Tvrdenie žalobkyne o vykonaní opravy predmetného OMV nebolo v konaní pred súdom bezpochyby preukázané, pričom nebola preukázaná ani výška skutočnej škody, a preto nie je podľa názoru žalovanej možné bez ďalšieho dôvodiť, že predmetný nárok žalobkyne je v plnom rozsahu dôvodný.

15. Pokiaľ ide o priznanie úrokov z omeškania žalovaná sa s argumentáciou súdu nestotožňuje, zastáva názor, že súd nesprávne priznal žalobkyňi nárok na úrok z omeškania v rozpore s ustanoveniami zákona o PZP. Poukázala na ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom ako aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016. Žalovaná zastáva názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 citovaného zákona je viazaná na nesplnenie povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ v trojmesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola núterná oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku žalobcu na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Relevantné tak podľa žalovanej nie je ani to, ako mala, resp. mohla poistnú udalosť vybaviť. Omeškanie je potrebné vyvodzovať výlučne z jeho zodpovednosti škodu spôsobenú žalobcovi na základe ust. § 517 ods. 1,2 v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka, teda v závislosti od toho, či škodca splnil svoj záväzok včas a omeškanie žalovanej ako poisťovateľa s vyplatením poistného plnenia je potrebné posudzovať výlučne podľa ust. § 11 ods. 6,7,8 zákona o PZP, ktoré je u poisťovateľa viazané na nesplnenie jeho povinnosti uloženej mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania.

16. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadrila.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 ods. 1 CSP a pristúpil k prejednaniu veci. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje verejný dôležitý záujem (§ 385 ods. 1 CSP), čo v predmetnej veci nebolo naplnené a vec rozhodol odvolací súd verejným vyhlásením rozhodnutia bez nariadenia pojednávania.

18. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu, ktorým uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 795,55 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 8.3.2018 do zaplataenia a rozhodol o nároku žalobkyne na náhradu trov konania voči žalovanej.

19. Odvolací súd zhodne s právnym názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu poistnej zmluvy, a to poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla dňa 26.8.2017. Zmluvu so žalovanou uzatvorila žalobkyňa, jednalo sa o poistenie motorového vozidla zn. Z. W.. Žalovaná v konaní namietla okrem iného aktívnu legitimáciu žalobkyne na podanie žaloby keď mala za to, že žalobkyňa v čase uzavretia poistnej zmluvy (dňa 26.8.2017) nebola ani držiteľkou ani vlastníčkou motorového vozidla s tým, že vlastníkom motorového vozidla bol V. M.. Žalobkyňa v konaní predložila kúpnu zmluvu (č.l. 54), podľa ktorej dňa 25.8.2017 ako kupujúca odkúpila od predávajúceho V. M. predmetné osobné motorové vozidlo. Kúpna zmluva je podpísaná predávajúcim aj kupujúcim. Žalovaná namietla neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy, pretože chýba akýkoľvek údaj o kúpnej cene predmetného OMV.

20. Súd prvej inštancie vyhodnotil predmetnú kúpnu zmluvu ako platnú. Žalovaná podľa svojho vyjadrenia mala za to, že pravdepodobne aj vo Y. spôsobuje absencia kúpnej ceny absolútnu neplatnosť

právneho úkonu, resp. takáto kúpna zmluva nie je kúpnu zmluvou. Súd konštatoval, že takýmto spôsobom si žalovaná nespĺnila povinnosť tvrdenia a v tomto smere neunesla dôkazné bremeno, keď v konaní uviedla, že netrvá na vykonaní dokazovania zistením francúzskeho práva, pretože mala za to, že nárok žalobkyne nie je daný. Súd prvej inštancie potom námietku aktívnej legitímácie žalobkyne nevzhliadol ako dôvodnú.

21. Ak by aj bola kúpna zmluva uzavretá podľa slovenského práva, poukazuje odvolací súd na ust. § 409 ods. 2 v spojení s § 448 ods. 2 Obchodného zákonníka, keď strany sporu môžu prejavíť vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu aj bez určenia kúpnej ceny, v takom prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu podľa § 448 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podstatou náležitosťou kúpnej zmluvy je kúpna cena, keď ako už bolo vyššie uvedené kúpna zmluva však môže byť uzavretá aj bez určenia kúpnej ceny za predpokladu, že zmluvné strany prejavili vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu bez určenia kúpnej ceny. V takom prípade, za predpokladu platnosti kúpnej zmluvy je kupujúci povinný zaplatiť cenu obvyklú. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že kúpna zmluva môže byť uzavretá aj ústne.

22. Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby ako aj na uplatňovanie si náhrady škody vzniknutej na predmetnom OMV, nakoľko kúpna zmluva je uzavretá dňa 25.8.2017, poisťnú zmluvu uzatvorila žalobkyňa so žalovaným dňa 26.8.2017, a to, že v zozname vozidiel subjektu je uvádzaný dátum prvej evidencie v SR 16.7.2018 nemá na vlastníctvo OMV zo strany žalobkyne žiadny vplyv. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že predmetná kúpna zmluva je neplatná.

23. K námietke žalovanej, že verejný príslub ako jednostranný právny úkon nemôže byť svojim charakterom spotrebiteľskou zmluvou uvádza odvolací súd, že je pravdou, že verejný príslub zo dňa 30.10.2016 (č.l.9 spisu) je jednostranný právny úkon žalovanej, avšak súčasťou poisťnej zmluvy (č.l.7 spisu) je súhlas s verejnými príslubmi, kde v bode B/ je uvedené, že poisťovateľ za podmienky súhlasu poistníka (zaškrtnutím jednej z nižšie uvedených možností a potvrdením ich prevzatia poistník vyjadruje svoj súhlas/nesúhlas s verejnými príslubmi) týmto formou príslubov a za podmienok v nich uvedených poskytuje počas prvého poistného obdobia (musí to sedieť s príslubom) v zmysle ust. § 850 a nasl. Občianskeho zákonníka oprávneným osobám definovaným vo verejných prísluboch jeden alebo žiaden z nasledovných príslubov na poskytnutie poistného plnenia (v závislosti od výberu poistníka): príslub na poskytnutie poistného plnenia v prípade poškodenia alebo zničenia vozidla následkom stretu so zverou. Ďalej je v tomto súhlase s verejnými príslubmi uvedené, že v prípade, ak poistník v písmene B/ zaškrtnie viac ako jednu z ponúkaných možností, tak sa tento úkon považuje za neplatný a poisťovňa nie je povinná plniť z verejných príslubov uvedených v písmene B/. Na tejto časti poisťnej zmluvy sa nachádza podpis žalobkyne, ktorá ako poistník v poisťnej zmluve zaškrtnutím vyjadrila súhlas s verejným príslubom na poskytnutie poistného plnenia v prípade poškodenia alebo zničenia vozidla následkom stretu so zverou. Žalobkyňa aj žalovaná podpísala poisťnú zmluvu a v poisťnej zmluve žalobkyňa vyjadrila svojim podpisom súhlas s verejným príslubom, potom možno už takýto súhlas považovať za dvojstranný právny úkon, keďže bol urobený v poisťnej zmluve podpísanej obidvoma zmluvnými stranami. Následne po takomto súhlase s verejným príslubom potom žalovaná dňa 30.10.2016 vydala verejný príslub na rozšírenie poistného krytia vzniknutého poisťnou zmluvou, predmetom ktorej je povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla o krytie škôd pri poškodení alebo zničení vozidla následkom stretu so zverou na poškodenom motorovom vozidle. Z uvedeného vyplýva, že predmetný verejný príslub bol len rozšírením poistného krytia vzniknutého na základe poisťnej zmluvy a súhlas s ním vyjadrila žalobkyňa svojim podpisom už v poisťnej zmluve.

24. Žalovaná v konaní namietala, že žalobkyňa nepreukázala, že k škodovej udalosti v skutočnosti došlo takým spôsobom, ako to deklarovala, teda zrážkou so zverou, s tým, že počas šetrenia škodovej udalosti bolo motorové vozidlo žalovanej poškodené už pred touto udalosťou.

25. Žalovaná pri zamietnutí poistného plnenia dňa 7.3.2018 žalobkyňu oznámila, že odkladá škodovú udalosť ako bezpredmetnú bez poskytnutia predmetného plnenia, pretože vykonaným šetrením nahlásenej škodovej udalosti dospela žalovaná k záveru, že neboli splnené všetky podmienky pre poskytnutie poistného plnenia z verejného príslubu pri poškodení alebo zničení motorového vozidla následkom stretu so zverou na poistenom motorovom vozidle s tým, že v zmysle verejného príslubu má poistený povinnosť hlásiť zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu policajného zboru SR a

umožniť zaevidovanie, zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti, za ktorú si bude oprávnená osoba uplatňovať poisťné plnenie z tohto verejného prísľubu. Z textu zamietnutia poisťného plnenia je zrejmé, že žiadny iný dôvod ako nenahlásenie zrážky vozidla so zverou príslušnému oddeleniu policajného zboru SR žalovaná v tom čase žalobkyňu ako dôvod odloženia škodovej udalosti ako bezpredmetnej bez poskytnutia predmetného plnenia neuviedla.

26. Súd prvej inštancie si v priebehu konania zabezpečil od žalovanej celý spis týkajúci sa predmetnej poisťnej udalosti a zistil, že vo veci boli vykonané dve obhliadky poškodeného motorového vozidla spoločnosťou Slovexperta. Prvá obhliadka dňa 18.12.2017 a doobhliadka dňa 16.1.2018. Zároveň z tohto spisu zistil, že žalovaná listami dňa 19.12.2017 a 5.1.2018 žiadala Okresné riaditeľstvo PZ Veľký Krtíš o zaslanie konečnej správy o nehode s určením vinníka dopravnej nehody zo dňa 14.12.2017. Okresné riaditeľstvo PZ Veľký Krtíš, odbor poriadkovej a dopravnej polície, Okresný dopravný inšpektorát žalovanej oznámil, že udalosť, ku ktorej malo dôjsť 14.12.2017 zrážka s lesnou zverou neeviduje na dopravnom inšpektoráte ako dopravnú nehodu ani ako škodovú udalosť. Následne listom zo dňa 21.3.2018, doručeným žalovanej dňa 28.3.2018 Okresné riaditeľstvo PZ Veľký Krtíš, odbor poriadkovej a dopravnej polície, Obvodné oddelenie PZ v Dolnej Strehovej zaslal správu, že dňa 14.12.2017 v čase 20.18 h bolo preverené oznámenie škodovej udalosti pred obcou O. v smere od Z. C. na ceste I/75, pri ktorej došlo k zrážke osobného motorového vozidla s lesnou zverou (srnou), ktorá z miesta ušla. Pri dokumentovaní škodovej udalosti neboli vyhotovené fotografie. Vec je evidovaná na OO PZ Dolná Strehová ako škodová udalosť na č.p. ORP-VK-OPDP4-82-050/2017 (č.l. 5 spisu). Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že žalobkyňa splnila bod (viii) verejného prísľubu, podľa ktorého v prípade vzniku škodovej udalosti má poisťený povinnosť hlásiť zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu policajného zboru SR a umožniť zaevidovanie - zdokumentovanie miesta vzniku škodovej udalosti, za ktorú si bude oprávnená osoba uplatňovať poisťné plnenie z tohto verejného prísľubu.

27. Následne po tomto zistení, že žalobkyňa, resp. vodič vozidla hlásili zrážku vozidla so zverou príslušnému oddeleniu PZ SR, žalovaná jednak vyzvala dňa 18.5.2018 žalobkyňu na oznámenie bankového spojenia na zaslanie poisťného plnenia, avšak zároveň požiadala o posúdenie možnosti vzniku škody pri tejto škodovej udalosti spoločnosť Slovexperta, ktorú vypracoval dňa 17.7.2018 T. Z. K.. Tento vypovedal ako svedok na pojednávaní dňa 11.12.2018, keď na otázku, či videl priamo motorové vozidlo svedok uviedol, že vychádzal len z fotodokumentácie, pretože to tak funguje, pretože dostal požiadavku od poisťovne emailom. S technikom sa nebavil, odpovedal písomne. Svedok okrem iného na otázku právneho zástupcu žalovanej, či boli na motorovom vozidle dokumentované nejaké stopy svedčiace o náraze so zvieratom uviedol, že na jednom mieste bola nejaká srst', ale zo svojej skúsenosti vie, že nemôže pochádzať zo živého zvierata, o čom svedčia folikuly srsti a to, že srst' nebola v zlome nárazníka, ale vzadu v mriežke na ľahko prístupnom mieste. Uviedol, že nevylučuje, že došlo k zrážke so zvieratom, ale jeho skúsenosti svedčia o inom. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, čo primárne spôsobilo nefunkčnosť radaru, a či k tomu došlo skôr alebo po poisťnej udalosti, svedok uviedol, že k poškodeniu došlo dávno vzadu, úplné znefunkčnenie bolo nezvratné, a to zmenou podnebia a vlhka. Prvé prasknutie bolo známkou, že radar odíde, vodič však nemohol pri prvotnom náraze postrehnúť jeho chybu.

28. Odvolací súd po tejto výpovedi svedka, ako aj jeho stanoviska mal za preukázané, že samotný svedok nevylúčil, že mohlo dôjsť k zrážke so zvieratom a poukazoval na možnosti poškodenia vozidla následkom zmeny podnebia a vlhka. Ak teda samotný svedok osobne motorové vozidlo nevidel a svoje stanovisko poskytol žalovanej len z fotodokumentácie, nepovažoval potom ani odvolací súd predmetné stanovisko spoločnosti Slovexperta za dostatočne hodnoverný dôkaz, z ktorého by bolo možné s určitosťou uviesť, ako k poškodeniu vozidla došlo, ale ani za dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodit', že k poškodeniu motorového vozidla nedošlo tak, ako uviedla žalobkyňa. Ako už súd prvej inštancie uviedol, znalecké dokazovanie na zistenie výšky škody a posúdenie mechanizmu jej vzniku žiadna zo strán sporu nenavrhol.

29. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalovanej sa nepodarilo preukázať, že by nemohlo dôjsť k škodovej udalosti tým spôsobom, ako uviedla žalobkyňa. Súd prvej inštancie dotazoval žalovanú z akého dôvodu žiadala dňa 18.5.2018 o oznámenie čísla účtu na poskytnutie poisťného plnenia ako aj ďalšie dôkazy, ak bolo plnenie z tejto poisťnej udalosti žalovanej zamietnuté, uviedol právny zástupca žalovanej, že nastala chyba zo strany žalovanej. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na prístup žalovanej, ktorá najprv odmietla plnenie z verejného prísľubu (7.3.2018) a potom,

ako bola žalovanej predložená správa od policajného zboru začala nové skúmanie poistnej udalosti, či spĺňa podmienky pre vyplatenie poistného plnenia. Po správe od T. K. mala žalovaná opätovný dôvod na odmietnutie poistného plnenia, ktorá skutočnosť už žalobkyni oznámená nebola. Takýto spôsob konania žalovanej sa aj odvolaciemu súdu javí ako nekorektný a ako hľadanie dôvodov, pre ktoré nie je žalovaná povinná žalobkyni na základe poistnej udalosti plniť.

30. K námietke žalovanej, že žalobkyňa nepreukázala nárok na náhradu škody v zmysle ust. § 15 PZP a nepreukázala, že skutočná výška škody, ktorá vznikla na predmetnom vozidle bola v sume 795,55 Eur, odvolací súd poukazuje na kalkuláciu nákladov na opravu rozpočtom vykonanú samotným zástupcom žalovanej s tým, že výška nákladov na opravu rozpočtom bola stanovená na sumu 995,55 Eur a kalkulácia nákladov na opravu pri oprave v nezmluvnom servise bola stanovená na sumu 1.048,06 Eur. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v odseku 68 - 71, kde súd prvej inštancie podrobne uviedol, prečo považoval nárok žalobkyne vo výške 795,55 Eur za preukázaný a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

31. Na základe uvedeného má odvolací súd za preukázané, že námietky žalovanej uvedené v odvolaní k tejto časti rozhodnutia nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

32. Odvolací súd po preskúmaní veci prišiel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené.

33. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti priznanej istiny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Čo sa týka napadnutej časti prvej výrokovej vety, ktorou súdu priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 795,55 Eur od 8.3.2018 do zaplatenia, odvolací súd rozsudok podľa § 388 CSP zmenil a nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol, keď dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie žalovanej dôvodné.

35. Podľa ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

36. Podľa § 11 ods. 7 cit. zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

37. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

38. Odvolací súd konštatuje, že v súdenom prípade žalovaná splnila povinnosť vyplývajúcu jej z vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods. 6, keď podľa písm. b/ poskytla žalobkyni písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla plniť poistné plnenie (oznámenie zo dňa 7.3.2018). Súd má za to, že ust. § 11 ods. 8 sa týka výlučne nespĺnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti s prešetrovaním poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca v § 11 ods. 8 predmetného zákona

jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tak tomu v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6. Odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 splnila, nebola preto povinná hradiť žalobkyni ako poškodenej úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody, v tomto konkrétnom prípade v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku tak, ako to uviedol súd prvej inštancie (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 z 22.11.2018, rozsudok NS SR 1 Cdo 212/2017 z 26.2.2019).

39. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a v časti o priznanie úrokov z omeškania žalobu zamietol.

40. Žalovaná podala odvolanie aj voči druhej výrokovej vete rozsudku. Odvolací súd dospel k záveru, že aj potom ako v časti úrokov z omeškania rozsudok zmenil a žalobu v tejto časti zamietol, má žalobkyňa voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko bola neúspešná len v nepatrnej časti, a to v časti o priznanie úroku z omeškania, preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec aj v druhej výrokovej vete.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobkyňa aj žalovaná bola v odvolacom konaní čiastočne úspešná, preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

42. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).